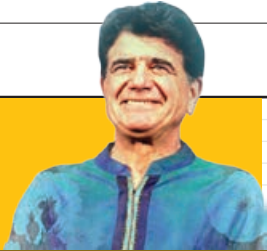

موسیقی ما- اولین نمایش عمومی فیلم مستند «شجریان» از سپیده تافریاد، با روایت بخش‌هایی از زندگی این هنرمند، دیروز در دانشگاه تهران بر گزار شد. مستند ۶۲ دقیقه‌ای «شجریان» از سپیده تافریاد به تهیه‌کنندگی امیرحسین زحمتکش و روایتگر بخش‌هایی از زندگی هنری، اجتماعی و سیاسی شجریان استاد آواز ایرانی است که از چندرویش به صورت‌وی‌و دی‌ا‌ی از طریق سایت‌های معتبر فروش فیلم در فضای مجازی منتشر شده است. در این فیلم با افرادی چون حسین علیزاده، داریوش پیرنیان و حمیدرضا نوربخش گفت‌وگو شده است.

چهره شجریان بر پرده نقره‌ای

نظر ستاره‌های کشورمان درباره سرود تیم ملی فوتبال، در گفت‌وگو با خراسان

نت‌هایی که گل شدند

گروه ادب و هنر - جریان سازی، خاصیت هنر، موسیقی و ورزش است. حال اگر آن‌ها با هم تلفیق شوند این خاصیت را چند برابر می‌کنند. به‌ویژه اگر پای موضوع مهمی مثل سرود تیم ملی فوتبال در جام جهانی ۲۰۱۸ در میان باشد. معمولاً این فوتبالیست‌ها هستند که توپ‌ها را به گل تبدیل می‌کنند اما این بار نت‌های موسیقی برای حمایت از تیم ملی به گل تبد یل شدند و برای فوتبالی‌ها خواندند. فقط چند ساعت از پخش آهنگ در فضای مجازی نگذشته بود که واکنش‌ها به این کار آغاز شد. نظرات زیادی را درباره آن شنیدیم. کارشناسی و غیر کارشناسی. دلی یا سختگیرانه و بعضی وقت‌ها غرض‌ورزانه. حاشیه‌ها ادامه دارد و هنوز شاهد نظرات جدیدی از قشر‌های مختلف هستیم، هرچند در مورخ سه‌خرداد گفت‌وگویی با کیوان ساکت و علیرضا بدیع داشتیم و موضوع را به‌طور تخصصی بررسی کردیم امروز نیز به سراغ چهره‌های آشنایی رفیقیم تا درباره سرود تیم ملی و حس‌شان به آن به‌ما بگویند. گفت‌وگوهای کوتاه ما درباره این سرود در ادامه بخوانید.

علی‌پروین-پیش‌کسوت فوتبال: بار اول این اثر را از تلویزیون دیدم که با تصاویری از اتفاقات مهم فوتبال به صورت موزیک ویدئویی در حال پخش بود که بسیار هیجان‌زده‌ام کرد. البته ما عادت کرده‌ایم که هر وقت شاهد موفقیت‌های تیم ملی چه در فوتبال و چه در رشته‌های مختلف هستیم، صدای آه‌های عقیلی پخش شود و به‌نظرم انتخاب ایشان انتخاب در دست و خوبی برای حمایت از بازیکنان تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی بود.

رضا جاودانی-مجری و گزارشگر

فوتبال: حقیقتش درگیر مسابقات لیگ قهرمانان اروپا بودم و به‌طور کامل سرود را نشنیدیم.

متین ستوده-بازیگر: سرود را شنیدم اما نظری ندارم.

رضارقیع-شاعر و مجری: راستش را نخواهید گرفتار بودم و در سفر و هنوز فرصت نکردم یازده ستار درآبشوم.

اگر امتیازای- این روزها توپ فوتبال هر لحظه بالاتر می‌رود و تمامی مسائل و موضوعات پیرامون آن نیز برنگ‌نمی‌شود. یکی از این موضوعات، سرود تیم ملی برای جام جهانی است که ترانه آن را احسان متولد ۱۳۶۵ و یک فوتبالی دو آتشه است. او که در عرصه فوتبال نتوانسته زیاد موفق باشد، سراغ ترانه‌رفته است و برای فوتبالیست‌ها ترانه می‌سراید. ماهم برای این که با حال و هوای ترانه «یازده ستاره» و سراینده آن بیشتر آشنا شویم، به‌سراغ شاعر این ترانه رفیقیم که نتیجه این گفت‌وگورا در ادامه می‌خوانید.

برای سرودن «یازده ستاره»، لایه نکر دم جریان مصاحبه خواستیم بر خلاف اوضاع و احوال جریان‌های فوتبالی بی‌حاشیه باشیم و مستقیم برویم سر اصل مطلب. از احسان افشاری پرسیدیم چطور فرقه سرودن یازده ستاره به‌نام افتاد. پاسخ احسان افشاری این بود: روند این طور بود که بعد از پیشنهاد سرودن درباره تیم ملی، ترانه‌ای نوشتم و کار توسط شورای موسیقی وارد روند نظارت و بررسی شد. همان روندی که برای همکاران دیگرم در حوزه شعر و موسیقی که ترانه‌شان را از سال کرده بودند، طی شد. داوری به این شکل بود که ترانه‌ها بدون نام صاحب‌اثر وارد شورای داوری شد و کار من به تصویب رسید. تصور برخی این بود که چون آقای عقیلی برای این همکاری با من تماس گرفتند، لایه شده است. در حالی که من تا قبل از این کار، با ایشان سابقه همکاری نداشتم. در واقع پیشنهاد ایشان باعث شد احترام مضاعفی برای ایشان قائل شوم. دلپیش هم این بود که سالار عقیلی با ترانه‌سرای‌های زیادی در ارتباط بود اما کار برای ایشان اولویت داشت و می‌خواست کار ویژه و درخشانی انجام دهد. در نهایت آن‌کار به نتیجه نرسید و به این توافق رسیدیم که روی ملودی بابک زرین ترانه‌ای بنویسم.

اجرای «پردگیان باغ سکوت» در هامبورگ و لندن «پردگیان باغ سکوت» از جمله کنسرت‌های محبوب کیهان کلهر آهنگ‌ساز و کمانچه‌نواز که از ابتدای سال گذشته در چند شهر ایران اجرا شد، این بار در هامبورگ و لندن روی صحنه خواهد رفت. به گزارش فارس، در این اجرا مانند سایر اجراهای «پردگیان باغ سکوت»، کیهان کلهر با همراهی نوید افقه نوازنده تنبک، علی بهرامی فرد نوازنده سنتور و هادی آذربیر نوازنده تار روی صحنه خواهد رفت.

عوامل کنسرت «پردگیان باغ سکوت» که سال گذشته بیش از ۱۷۰۰ اجرا را در شهرهای مختلف ایران روی صحنه بردن، روز ۱۵ خرداد در شهر لندن و ۱۷ خرداد ماه در هامبورگ آلمان به اجرای برنامه می‌پردازند.

سالار عقیلی- خواننده: خیلی‌ها انتظار داشتند که ما برای این ترانه از اشعار سخیف استفاده کنیم ولی شعر ما بیانگر ادبیات و فرهنگ کشور ماست. انتقادهایی شد به این اثر و متأسفانه در فضای مجازی توهین‌هایی را شاهد بودیم که مشخص نبود چطور و از کجا نشأت می‌گرفت. متأسفانه حرمت‌ها در فضای مجازی دیگر از بین رفته است و خیلی‌ها به خودشان اجازه می‌دهند که بیایند و با کامنت‌های بد و رکیک هنرمندان را مورد حمله قرار بدهند. البته واکنش‌های مثبت به قدری زیاد بود که به‌ما انرژی داد ولی این اتفاقات ناخوشایند در فضای مجازی ظاهر آن سوی برخی افراد به یک عادت تبدیل شده است و متأسفانه روز به روز هم بدتر می‌شود. من از تمام اعضای صفحات شخصی‌ام عذر خواهی می‌کنم چون ناخواسته برخی الفاظ ناخوشایند را در صفحات من دیدند.

سعید عزت‌اللهی-بازیکن هافبک تیم ملی فوتبال ایران: قطعه ۱۱ ستاره را خیلی دوست دارد و می‌گوید: «از آقای عقیلی و ارکستر ملی و آقای روحانی تشکر می‌کنم که برای این کار وقت و انرژی گذاشتند تا ما و مردم انرژی بگیریم. این کار بزرگ آن‌ها، دلگرمی بسیار خوبی برای کادر فنی و بازیکنان بود و مطمئناً باعث اتحاد بیشتر مردم می‌شود».

محمد انصاری-بازیکن تیم فوتبال پرسپولیس: «سرود خیلی خوبی بود. از آقای سالار عقیلی هنرمند خوب کشورمان تشکر می‌کنم، خیلی لذت بردم».

نیما تنکس-دروازمان سابق تیم ملی: بابک زرین، آهنگ‌ساز یازده ستاره یکی از بهترین دوستان من است. تکلیف صدای سالار عقیلی هم مشخص است اما احساس می‌کنم اگر سرود هیجان بیشتری داشت و به قولی آکتیوتر بود شنیدنی‌تر می‌شد. سرود حماسی است اما نه آن قدر که انتظارش را داشتم. می‌شد چهره بهتری از موسیقی ایران را در این سرود به دنیا نشان داد.

احسان افشاری در گفت‌وگو با خراسان، از «یازده ستاره» می‌گوید **نمی‌توان ۸۰ میلیون نفر را راضی نگه داشت**

■ دور اصطلاحات فوتبالی و کلمات محاوره‌ای را خط کشیدم
ملودی بابک زرین را شنیدم و به این نتیجه رسیدم که خاصیت ملودی پذیر کلام در کار قبلی کم بود یا شاید وجه شاعرانه‌اش خیلی قوی، به هر حال از لحاظ ملودی پذیرایی این کاستی را داشت و همین باعث شد روی ملودی بابک زرین بنویسم که به‌نظرم نتیجه‌قابل قبولی داشت. از نظر احسان افشاری ترانه سرودن روی ملودی چالش‌های خاص خودش را دارد. مشکلاتی که این طور بیانش می‌کند: «زمانی که ملودی در کار نیست شاعر می‌تواند از همه ظرفیت‌های شاعرانه خودش استفاده و ترانه را مدبریت کند، می‌تواند مصرع‌ها را بلند یا کوتاه کند یا هجاها را. اما ترانه نوشتن روی ملودی متفاوت است، وقتی قفسه‌ای را باید روی میزان بندی موسیقی ترانه بنویسید یک فتنه.

کسره یا ضمه هم تعیین‌کننده است و برای می‌کنم یا موسیقی کار کردم موسیقی هم تدریس می‌کنم، باید با حواس جمع تری اتفاق می‌افتاد. زوایا را جمع‌بندی کردم و با توجه به این که چه خواننده‌ای می‌خواهد ترانه را بخواند- که در یازده ستاره قرار بود یک خواننده برآمده از مکتب کلاسیک یعنی سالار عقیلی باشد- ترانه را نوشتم. با توجه به همه این مسائل امکان استفاده زیاد از کلمات محاوره‌ای با اصطلاحات رایج فوتبالی نبود. شاید خیلی از دوستان توقع داشتند که به‌طور مستقیم به سوژه فوتبال بپردازم. مطمئن باشید در آن صورت، آن گروه به همه علاقه گروه دیگری به من انتقاد می‌کردند که چرا برای سالار عقیلی چنین کلامی را انتخاب کردی! بنابراین میان یک‌زبان و جهان بیینی فرهنگی تعادلی را انتخاب

این کار هویت مستقل خودش را دارد و می‌توان آن را جدای از فوتبال و جام جهانی شنید، از آن لذت برد و از شنیدنش احساس غرور کرد

غلامرضا طریقی عضو کارگروه اجرای آیین نامه امور انجمن‌های ادبی شد

در پی برگزاری انتخابات نخستین مجمع عمومی انجمن‌های ادبی ایران و انتخاب غلامرضا طریقی به عنوان نخستین دبیر این مجمع، معاون امور فرهنگی وزارت ارشاد، این شاعر را به عضویت در کارگروه اجرای آیین نامه امور انجمن‌های ادبی منصوب کرد. براساس «آیین‌نامه امور انجمن‌های ادبی»، اعضای این کارگروه که برای مدت دو سال انتخاب می‌شوند، شامل مدیرعامل بنیاد شعر و ادبیات داستانی ایرانیان به‌عنوان رئیس کارگروه، معاون مدیرعامل بنیاد در امور فرهنگی و انجمن‌های ادبی، دبیر هیئت رسیدگی به امور مراکز فرهنگی وزارت ارشاد، سه نفر از صاحب‌نظران و فعالان انجمن‌های ادبی و دبیر «خانه انجمن‌های ادبی ایران»ان، است.

ادبیات و هنر

۱۱

چهره شجریان بر پرده نقره‌ای

گفت‌وگو

دبیر گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بانوان لاهور گفت

دولت ایران برای پیشرفت زبان فارسی کم لطفی می‌کند

گروه ادب و هنر - همواره از اطراف و انکاف اخباری مبنی بر وضعیت نامناسب آموزش زبان فارسی در کشورهای مختلف دنیا می‌شنویم، در کشورهای اروپایی و آمریکا که سال‌های پیش زبان فارسی یک‌ه‌تاز دپارتمان‌های شرق‌شناسی‌شان بود، امروز کشورهای عربستان و ترکیه وارد میدان شده‌اند و با صرف هزینه توانسته‌اند کرسی‌های این دپارتمان‌ها را تصاحب کنند و آموزش زبان فارسی را از رونق ببندازند. بدی ماجرا این جاست که توجه به زبان و ادبیات فارسی در کشورهای نظیر پاکستان و افغانستان هم کم‌رنگ شده و کرسی‌های زبان فارسی یکی پس از دیگری در حال تعطیلی است. خانم فلیحه زهرا کاظمی، مدیر گروه زبان و ادبیات فارسی و مؤسس کرسی فردوسی در دانشگاه بانوان لاهور است. اینابرا ی اطلاع از وضعیت زبان و ادبیات فارسی در پاکستان و معضلاتی که با آن درگیر است، با وی گفت‌وگویی کرده که بخشی از آن را در ادامه می‌خوانید.

وضعیت زبان و ادبیات فارسی و جایگاه آن را در پاکستان و به‌ویژه در محیط آکادمیک آن چگونه می‌بینید؟
به‌طور کلی بازار زبان و ادبیات فارسی در شبه‌قاره و به‌ویژه در پاکستان خیلی خوب نیست. چون سیاست خاصی پیش گرفته شده که زبان فارسی را در دنیا کاهش دهند. به این خاطر در کشورهای مختلف و به‌ویژه در پاکستان هم سعی می‌کنند کرسی‌های زبان فارسی را کمتر کنند که در این زمینه باید دولت ایران وارد شود، کار کند و با دولت پاکستان وارد مذاکره شود و زبان فارسی را که زبان فرهنگی و دینی کشور ما یعنی پاکستان هم هست، توسعه دهند. هم‌اکنون دولت پاکستان یک پروژه مهم به‌نام «سی‌یک» در دست کار دارد، ایران هم چندین بار اعلام کرده است تعامیل دارد در این پروژه همکاری کند و ما هم به‌عنوان استادان زبان فارسی از دولت ایران، خواهش و درخواست می‌کنیم که جزو این پروژه شود.

ما قبلاً تقریباً ۳۰۰ کرسی زبان فارسی در دانشکده‌های مختلف ایالت پنجاب داشتیم که این روزها به ۱۵۰ رسیده و به‌نظر من به این دلیل است که دولت ایران برای پیشرفت زبان فارسی کم لطفی می‌کند. ایران باید همان‌طور که دولت عربستان سعودی برای آموزش عربی با دولت پاکستان مذاکره گفت‌وگو کرد و وارد گفت‌وگو شود. ما تا قبل از آن در مدارس فارسی داشتیم، حتی خود من در دوران مدرسه، زبان فارسی می‌خواندم ولی بعد از مدتی زبان عربی وارد مدارس پاکستان شد. دلیل آن هم این است که عربستان سعودی برای این کار هزینه‌ها را در مدارس عمومی پاکستان و زبان فارسی را از مدرسه‌ها خارج کنند، پول تنگفتی پرداخت کرد. مشترکات زبان فارسی با زبان اردو بسیار زیاد است و حدود ۷۵ درصد کلمات زبان اردو از زبان فارسی گرفته شده و کلمات دقیقاً کلمات فارسی است.

شما یک کرسی به‌نام بنیاد فردوسی در دانشگاه لاهور راه‌اندازی کرده‌اید. درباره این کرسی، اهداف آن و دلایل و چگونگی شکل‌گیری آن توضیح مختصری دهید

و بفرمایید چه چیزی باعث شد که شما به عنوان یک شهروند پاکستانی به‌سراغ یک شاعر ایرانی بروید؟
تقریباً چهار سال است که کرسی فردوسی در دانشگاه لاهور راه‌اندازی شده است. اگر حقیقت را بخواهید، خود من عاشق ایران و فردوسی هستم و علت اصلی ایجاد کرسی فردوسی هم همین است. البته چون فردوسی شاعر ملی ایران است و به آن صورت که باید در پاکستان شناخته شده بود، از طرفی هم چون ایرانی‌ها به دنبال لاهوری که شاعر پاکستانی است، علاقه نشان دادند، ما هم این مسئولیت را بر عهده گرفتیم و با دانشگاه، بنیاد سعدی، سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی رایزنی کردیم که از قرار داده است، جای خوشحالی دارد که زیر همین همه بنیاد سعدی و دانشگاه خود من در لاهور به‌ما کمک قرار داده است. سازمان فرهنگی و ادبیات اسلامی رایزنی کردیم که در پاکستان به کار کردیم که انصافاً همایش‌های کوچکی نبود و آقایابن المللی بود. اکنون هم ۱۰ دانشجو در مقطع دکتری زیر نظر کرسی فردوسی هستند که با شاهنامه را به زبان اردو ترجمه می‌کنند، یا درباره شاعرانی که در شبه‌قاره به تبعیت از شاهنامه فردوسی شعر گفته‌اند یا تحت تأثیر شاهنامه بوده‌اند، به تحقیق می‌پردازند.

از دیگر برنامه‌هایی که در کرسی فردوسی به

اجرای آن مشغول هستید هم مختصری بفرمایید.
ما هر سال چند برنامه داریم که کرسی فردوسی اجرای آن‌ها را بر عهده دارد، مثل جشن نوروز. در پاکستان فقط دانشگاه بانوان لاهور است که در نوروز هر سال به صورت مستمر یک برنامه یا همایش برگزار می‌کند. مثلاً نوروز سال قبل همایش بین‌المللی فردوسی را برگزار کردیم و سفره هفت‌سین و آیین نوروز را به نمایش گذاشتیم که تا سه روز ادامه داشت و همه از ما درباره هفت‌سین و نوروز سوال می‌کردند. امسال هم قصد داریم شاهنامه فردوسی را به عنوان کتاب مینیاتور در پاکستان معرفی کنیم، چون دوستان پاکستانی نمی‌دانستند که چقدر از مینیاتور در شاهنامه استفاده شده است. اتفاقاً یک استاد خانم پاکستانی داریم که ساکن آمریکا است و اولین بار مینیاتورهای شاهنامه را در موزه متروپولیتن دیده است و می‌گوید اولین مینیاتوری که از آن تأثیر گرفتم، همین شاهنامه فردوسی است که ما قصد داریم امسال از این استاد دعوت کنیم که به دانشگاه بانوان لاهور بیاید و درباره شاهنامه و مینیاتوری که در شاهنامه فردوسی از آن استفاده شده‌است، صحبت کند. همچنین استاد دیگری به‌ما معرفی کرده‌اند که فقط برای شاهنامه فردوسی و از همان صحنه‌هایی که در شاهنامه بیان شده، تصویرسازی و نقاشی می‌کند. که قصد داریم امسال از این استاد هم در دانشگاه استفاده کنیم.